

Posudek vedoucího na diplomovou práci

Název práce: „Na způsob předmluvy“, vstupní oddíl románu *Muž bez vlastností*
Diplomantka: Bc. Michaela Hummel

Obsahové resumé práce je v Abstractu a v Úvodu podáno výstižně a v úplnosti. Sám se ho zde proto zdržím.

Přínos vedoucího práce spočíval především (a) v poradě ohledně toho, jak z *Muže bez vlastností* vyextrahovat zvládnutelné téma – vyčlenění vstupního oddílu se ukázalo jako jedna z mála schůdných možností v tomto směru, (b) v naléhání na to, aby diplomantka nepodlehla horám sekundární literatury a nenechala se svést k resumé cizího mínění. Snad je dobré zdůraznit, že jsem se – v podobném duchu – snažil neudílet žádná podstatnější obsahová vodítka a omezil se takřka zcela na formální podněty.

Snad je tedy dobré zdůraznit: některá témata, formulace, jména, která by ve školní práci o *Muži bez vlastností* snad bylo možné očekávat, se v textu nenacházejí (nebo nacházejí minimálně) v důsledku mého tlaku na to, aby se diplomantka snažila zjednat si k textu *vlastní* přístup, opřený takřka výhradně o to, co je schopna samostatně promyslet a vyhodnotit.

Výsledek považuji za pozoruhodný. M. Hummel jistě podstatnou měrou čerpala z dostupné literatury, není ale ve vleku žádného cizího výkladu a poskytuje velice cennou interpretaci, které sice čtenářsky patří k nejznámějším a svým způsobem nejoblíbenějším, povětšinou ale (s výjimkou první kapitoly) bývá opomíjena otázka, proč je právě z těchto kapitol sestaven úvodní oddíl a jakou vyznačuje perspektivu ve vztahu k (pomyslnému) celku románu. Michaela Hummel se daří tento oddíl číst skutečně jako literární text a úvod románu. Mnohé diplomové práce jsem četl dvakrát pouze proto, abych měl u kritických výtek jistotu, že se nejedná o má přehlédnutí. Zde mohu prohlásit, že se budu k odevzdané DP i po dvou celkových čteních průběžně vracet jakožto k hodnotnému zdroji.

Snad zaslouží zdůraznit, že *Muž bez vlastností* přes svou zdánlivou formulační jednoduchost staví před interpreta, jenž si chce k románu najít vlastní cestu, zvláště zrádné překážky. Nejdůležitější není rozsah textu, ale zásadní odlišnost Musilova díla a nezbytnost hledání zcela specifických výkladových nástrojů.

Za sebe jsem přesvědčen, že DP M. Hummel výrazně převyšuje obvyklý standard, a navrhuji hodnocení výborně.

mgr. Martin Pokorný, PhD.